

office against the authority of the state and public authorities, against the business interests of economic turnover while they have increased social danger. Differentiation of crimes and misdemeanors that one way or another connected with corruption, is of fundamental legal significance as directly affects the amount of punishment that has incurred official who committed corruption offenses. Further scientific research should focus on the specification of the offenses and administrative offenses which relate to corruption in official activities.

Keywords: *corruption, crime, misdemeanor, differentiation, civil service.*

Надійшла до редакції 27.11.2013

Титаренко О.О.

кандидат юридичних наук, доцент
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УДК 343.85

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИВЧЕННЯ КІЛЬКІСНИХ ТА ЯКІСНИХ ПОКАЗНИКІВ ЗЛОЧИННОСТІ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Звернуто увагу на існуючі проблеми дослідження кількісних та якісних показників сучасної злочинності в Україні внаслідок запровадження нового кримінально-процесуального законодавства та єдиної системи обліку злочинів. Зроблено акцент на існуючі недоліки в нових документах первинного обліку злочинів та способи приховування правоохоронними органами кримінальних правопорушень від обліку.

Ключові слова: *статистичні показники злочинності, інформаційно-аналітичне забезпечення, правоохоронні органи, документи первинного обліку.*

Постановка проблеми. Прийняття у 2012 році нового Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) [1] суттєво вплинуло не тільки на порядок кримінального провадження по кримінальних правопорушеннях, а і на організацію виявлення, розслідування, запобігання злочинам та всю систему інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності правоохоронних органів, зокрема, органів внутрішніх справ (далі - ОВС), прокуратури, Служби безпеки України тощо.

Щодо останнього, то слід зазначити, що залежно від того, який буде визначено порядок реєстрації та обробки статистичної інформації про кримінальні правопорушення, буде залежати і об'єктивність інформації про стан злочинності в державі, якість кримінологічних прогнозів, об'єктивність формування програм та планів протидії злочинності, а також репрезентативність результатів кримінологічних досліджень. Останні здебільшого базуються на аналізі кількісних та якісних показників, які фіксуються в офіційних статистичних звітах правоохоронних органів. Проте, як показала практика проведення кримінологічних досліджень, не завжди статистична інформація правоохоронних органів є об'єктивною та такою, що може бути порівняна між собою. У зв'язку з цим виникає питання про

те, наскільки змінилася ситуація щодо об'єктивності відображення статистичної інформації про кримінальні правопорушення внаслідок запровадження нового КПК України, організації роботи Єдиного реєстру досудових розслідувань [2] та формування Єдиного звіту про кримінальні правопорушення.

Нагадаємо, що свого часу в Концепції Державної програми інформаційно-телекомунікаційного забезпечення правоохоронних органів, діяльність яких пов'язана з боротьбою із злочинністю, схваленій розпорядженням КМУ від 19 вересня 2007 р. № 754-р, наголошувалося на створенні в перспективі єдиної інформаційно-телекомунікаційної системи правоохоронних органів, що повинно було сприяти реалізації державної політики з питань боротьби із злочинністю, а саме - забезпечити створення умов для поліпшення координації організаційних, профілактичних, оперативно-розшукових заходів, а також підвищити ефективність інформаційно-аналітичного забезпечення правоохоронної діяльності за рахунок удосконалення інформаційної взаємодії шляхом використання сучасних захищених інформаційно-телекомунікаційних систем і проведення стандартизованих (уніфікованих) процедур обміну інформацією [3]. Фактично мовна йшла про створення єдиного міжвідомчого банку даних про злочинність у державі та зменшення ризиків дублювання і ведення переважно відомчої звітності про її стан, що в більшості випадків унеможлиблювало мати повне уявлення про реальний стан протидії злочинності.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Варто зазначити, що проблемам інформаційно-аналітичного забезпечення протидії злочинності у вітчизняній та зарубіжній юридичній науці приділено достатню увагу. Зокрема у фундаментальних розробках Г.А. Аванесова, О.І. Алексеєва, В.Г. Афанасьєва, Ю.В. Бауліна, О.М. Бандурки, П.А. Вороб'я, С.І. Герасимова, В.В. Голіни, Л.М. Давиденка, І.М. Даньшина, О.М. Джужи, А.І. Долгової, А.Е. Жалинського, А.П. Закалюка, В.С. Зеленецького, А.Ф. Зелінського, О.Г. Кальмана, В.В. Коваленка, М.В. Костицького, О.М. Костенка, В.М. Кудрявцева, Н.Ф. Кузнєцової, О.Г. Кулик, І.П. Лановенка, О.М. Литвака, О.М. Литвинова, В.В. Лунєєва, В.Д. Малкова, М.І. Мельника, Г.М. Мінковського, П.П. Михайленка, В.І. Осадчого, В.В. Сташиса, В.Я. Тація, В.О. Тулякова, І.К. Туркевич, О.П. Черненка, В.І. Шакуна та ін. [4-6].

Разом з тим, незважаючи на інтенсивність та широкий спектр досліджень з різних аспектів удосконалення інформаційно-аналітичного забезпечення запобіганню злочинності, багато питань у цій сфері залишаються ще невисвітленими, особливо в умовах реформування кримінально-процесуального законодавства, запровадженням нових форм статистичної звітності та нових підходів до реєстрації інформації про кримінальні правопорушення.

Метою статті є визначення кола проблем, які існують сьогодні в інформаційно-аналітичному забезпеченні правоохоронних органів і пов'язані із об'єктивністю відображення кількісно-якісних показників зло-

чинності в державі внаслідок реформування кримінально-процесуального законодавства.

Виклад основного матеріалу. Важливе значення для розробки заходів протидії злочинності має інформаційно-аналітичне забезпечення. Воно передбачає наявність достовірної інформації про кількісно-якісні показники злочинності, вплив на злочинність соціально-економічного, політичного стану країни, діяльність суб'єктів запобігання злочинності. При цьому важливе значення у протидії злочинності має наявність у спеціальних суб'єктів впливу на злочинність повної та достовірної інформації, що відображає реальний її стан та фактори, які призводять до її виникнення. Але отримання такої інформації та її аналіз пов'язані з певними проблемами. Проте, коло цих проблем має часові межі, а саме - проблеми, які існували до прийняття нового КПК України та запровадження Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – Реєстр, або ЄРДР), та проблеми, які виникли після запровадження нововведень з обліку кримінальних правопорушень. Проблеми, до прийняття нового КПК України, стосувалися здебільшого значного розосередження обліку злочинів по окремих відомствах. Так, основними утримувачами кримінально-правової статистики були Міністерство внутрішніх справ України (далі - МВС України), Генеральна прокуратура України (далі - ГПУ), Державна судова адміністрація України (далі – ДСА України), податкова міліція, Служба безпеки України (далі - СБУ). Зазначимо, що в Інструкції про єдиний облік злочинів № 20/84/293/126/18/5 від 26.03.2002 зазначалося, що реєстрація злочинів, осіб, які їх вчинили, кримінальних справ, що розслідуються прокурорами, слідчими прокуратури, слідчими і дізнавачами МВС, податкової міліції, їх облік, обробка, ведення статистичної звітності здійснюється органами внутрішніх справ [7]. Здебільшого це означало, що основним утримувачем статистичних даних про злочинність були виключно ОВС. Проте, кожен із вказаних вище правоохоронних органів досить часто допускав і продовжує допускати помилки при заповненні документів первинного обліку і статистичної звітності. Внаслідок цього кримінологічно-значуща інформація про стан злочинності, її структуру, динаміку та ефективність роботи з протидії спеціальними суб'єктами стає неточною та такою, що може призвести до хибних результатів будь-якого кримінологічного дослідження. Крім цього, в подальшому це негативно може вплинути на здійснення прогностичних оцінок майбутнього стану злочинності, визначення пріоритетних напрямів протидії їй, а також об'єктивність та доцільність розробки відповідних профілактичних програм та планів.

Розосередженість обліку злочинів до листопада 2012 року по окремих відомствах створювало умови для відомчого впливу, викривлення державної статистичної звітності, маніпуляцій із цифровими показниками, уявної, а не реальної оптимізації діяльності щодо протидії та запобігання злочинності в державі.

На сьогодні ситуація з реєстрацією кримінальних правопорушень дещо змінилася. Так, майже основним утримувачем інформаційної бази даних про кримінальні правопорушення стало не МВС України, а Генеральна

прокуратура України. Така ситуація кардинально змінилася унаслідок запровадження нового КПК України та введення ЄРДР [2; 8-10].

Генеральна прокуратура України фактично поклала на себе функції щодо забезпечення реєстру всіма органами досудового розслідування, виконуючи функції власника Реєстру, та розробила під новий КПК України Положення про порядок ведення такого реєстру, яке і затвердила наказом № 69 від 17.08.2012 року (далі - Положення).

Реєстр утворено з метою забезпечення: єдиного обліку кримінальних правопорушень та прийнятих під час досудового розслідування рішень, осіб, які їх учинили, та результатів судового провадження; оперативного контролю за додержанням законів під час проведення досудового розслідування; аналізу стану та структури кримінальних правопорушень, вчинених у державі.

Наведене свідчить про те, що починаючи фактично з 2013 року офіційну статистику щодо стану злочинності в державі веде не скільки МВС України, як це було до листопада 2012 року, а виключно ГПУ. Щодо останнього, то огляд офіційних веб-сайтів ГПУ та МВС України засвідчує, що з 2013 року офіційні звіти про кримінальні правопорушення оприлюднюються тільки на сайті ГПУ, а не на сайті МВС України.

Сьогодні більш повну інформацію про кількісні та якісні показники злочинності здебільшого можна отримати саме з ЄРДР, ЄССА (Єдина система статистика та аналізу роботи органів прокуратури), статистичних звітів ДСА України. На даний час до обов'язкових для заповнення системою визначено відомості, на підставі яких формуються витяг з Реєстру, інформаційна картка на особу у кримінальному провадженні, а також звіти за формами № 1 «Єдиний звіт про кримінальні правопорушення», № 2 «Єдиний звіт про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення», № 5 «Звіт про кримінальні правопорушення, вчинені на підприємствах, установах, організаціях за видами економічної діяльності», № 1-ОЗ «Звіт про результати боротьби з організованими групами та злочинними організаціями», затверджені наказом Генерального прокурора України № 101 від 23.10.2012 [10, с. 212]. Також з метою приведення у відповідність до вимог нового КПК України системи обліку кримінальних та адміністративних правопорушень, керуючись положеннями Законів України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 07 квітня 2011 року № 3206-VI та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення» від 07 квітня 2011 року № 3207-VI, а також для вдосконалення системи інформаційного супроводження діяльності правоохоронних органів держави з питань їх протидії корупції, Генеральною прокуратурою України, Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України, Міністерством доходів і зборів України, Міністерством оборони України, Державною судовою адміністрацією України видано спільний наказ від 22.04.2013 № 52/394/172/71/268/60 «Про затвердження Інструкції про порядок обліку кримінальних та адміністративних корупційних правопорушень». Даною інструкцією також визначено статичні форми обліку корупційних правопорушень, а саме Ф. №1-К «Інформа-

ційна картка про кримінальне або адміністративне корупційне правопорушення», Ф. №2-К «Інформаційна картка про результати судового провадження про кримінальне корупційне правопорушення або розгляду справи про адміністративне корупційне правопорушення», Ф. №1-КОР «Звіт про стан протидії корупції». Також зазначимо, що формування, накопичення та подальший супровід Єдиної бази даних кримінальних та адміністративних корупційних правопорушень покладено виключно на Департамент інформаційно-аналітичного забезпечення МВС України.

Проте, незважаючи на зміну в умовах реформування кримінально-процесуального законодавства, форм та підходів до статистичної звітності, кількісних та якісних показників про кримінальні правопорушення, існує низка проблем (недоліків), які заважають повноті та об'єктивності фіксації кримінологічно-значущої інформації. В подальшому спробуємо їх визначити.

Перша проблема пов'язана з тим, що, відповідно до Положення, Розділом 7 встановлено порядок розрахунку показників, пов'язаних з результатами розслідування і розкриття кримінальних правопорушень. Так, відсоток розкритих кримінальних правопорушень визначається співвідношенням числа розкритих кримінальних правопорушень, помноженого на 100, до суми чисел розкритих і нерозкритих кримінальних правопорушень. Таким чином, при зростанні кількості нерозкритих кримінальних правопорушень буде зменшуватися відсоток розкритих. Однак, згідно з п. 7.1 Положення, розкритими вважаються і кримінальні провадження, за результатами досудового розслідування яких прокурором прийнято рішення про припинення кримінального провадження на підставі п. 5 ч. 1 ст. 284 КПК України (смерть підозрюваного, обвинуваченого). Таким чином, у всіх інших випадках припинені справи вважаються нерозкритими [2; 11].

Друга проблема, яка також впливає з реалізації правоохоронними органами Положення, пов'язана з неможливістю вивчення у кримінологічному аспекті стану галузевої злочинності в Україні. Так, наприклад, статистична інформація, яка відображається у формах № 1 «Єдиний звіт про кримінальні правопорушення», № 2 «Єдиний звіт про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення», № 5 «Звіт про кримінальні правопорушення, вчинені на підприємствах, установах, організаціях за видами економічної діяльності», не дає можливості визначити стан злочинності у сфері зовнішньоекономічної діяльності; на об'єктах паливно-енергетичного комплексу; в агропромисловому комплексі; злочинності у бюджетній сфері; у сфері освіти; охорони здоров'я та в цілому у сфері економіки [10]. Нагадаємо, що раніше, до цих змін, це питання було здебільшого врегульовано вказівкою першого заступника Генерального прокурора щодо єдиного порядку обліку злочинів у сфері економіки від 02.06.2004 р. № 12-157 окв. В даному документі чітко були виділені відповідні склади злочинів за статтями Особливої частини КК України, які обліковувались як економічні злочини, або злочини вчинені у сфері економіки. На сьогодні, замість вищезгаданої вказівки, є лише спільний лист-вказівка Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки

України, Міністерства доходів і зборів України «Про єдиний порядок обліку кримінальних правопорушень, учинених на підприємствах, в установах, організаціях, за видами економічної діяльності» від 21.06.2013, в якому взагалі не визначені, як раніше, кримінальні правопорушення економічної спрямованості за відповідними статтями КК України.

Також слід звернути увагу і на проблему неспіввіднесеності окремих позицій, які відображаються у звітах Генеральної прокуратури України за формою № 1 «Єдиний звіт про кримінальні правопорушення», по злочинах, що виявляються окремими правоохоронними органами, з їх загальною кількістю. Наведемо приклад такої неспіввіднесеності, який може впливати на результати кримінологічного дослідження у відповідній сфері. Так, в Єдиному звіті про кримінальні правопорушення за січень-грудень 2013 року в таблиці 1.19 «Злочини проти правосуддя» Розділу 1. «Загальні відомості про кількість зареєстрованих кримінальних правопорушень та результати їх досудового розслідування» зафіксовано, що у звітному періоді було обліковано 10270 цих кримінальних правопорушень. Проте, сумарний показник даних, зазначених у таблиці 4.17 «Злочини проти правосуддя» Розділу 4 «Зареєстровано органами внутрішніх справ» (зазначено, що було обліковано 9950 кримінальних правопорушень) та у таблиці 2.2. «Злочини проти правосуддя та інші злочини, зареєстровані органами прокуратури» (зазначено, що було обліковано 3612 кримінальних правопорушень) показує про наявність на обліку не 10270, а 13562 кримінальних правопорушень, відповідальність за які передбачено Розділом XVIII «Злочини проти правосуддя» Особливої частини КК України. Сумарний показник ОВС та прокуратури фактично не збігається із загальними даними щодо поставлення на облік цієї категорії кримінальних правопорушень, і ця різниця становить 3292 правопорушення [12].

Третя проблема полягає у тому, що в організації інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності правоохоронних органів не простежується орієнтація аналітиків (експертів) на використання необхідних знань кримінології, статистики, економічного аналізу, організації управління в правоохоронних органах, зокрема органах внутрішніх справ, методик вивчення рівня латентної злочинності, прогнозування та планування. Невирішення даної проблеми призводить до того, що в правоохоронних органах, зокрема ОВС, складаються, наприклад, лише короткострокові прогнози щодо стану злочинності в державі, які, як показало наше спостереження (на підставі аналізу експрес-інформації про стан злочинності на території України з 2001 по 2010 роки), виправдовуються лише на 60-70 %.

Четвертою є проблема високого рівня латентності та приховування злочинів від обліку. Практикою прокурорського нагляду визначено такі способи приховування кримінальних правопорушень від обліку: нерєстрація інформації про кримінальні правопорушення з різних мотивів у журналі Єдиного обліку ОВС (далі - ЄО), з подальшим невнесенням відомостей до ЄРДР; реєстрація не в повному обсязі інформації у журналі ЄО [13], Книзі звернень про вчинені кримінальні правопорушення, Книзі прийнятих за телефонами заяв, повідомлень про кримінальні правопорушення в

органах прокуратури та невнесення відомостей до ЄРДР щодо всіх кримінальних правопорушень; відмова заявнику у внесенні відомостей до ЄРДР; незаконна передача матеріалів з ознаками вчинення кримінального правопорушення до іншого органу внутрішніх справ без відповідної реєстрації в ЄРДР; приєднання заяв і повідомлень до матеріалів кримінальних проваджень за іншими фактами (у тому числі шляхом внесення змін до форми №1 у ЄРДР (зміна фабули, завданих збитків тощо); приховування злочину шляхом складання адміністративного протоколу і таким чином заниження суспільної небезпеки діяння; завідомо неправильна попередня кваліфікація кримінальних правопорушень [10, с. 35; 14]. Хоча, на нашу думку, з введенням ЄРДР та посиленням контролю за реєстрацією заяв та повідомлень громадян про кримінальні правопорушення в правоохоронних органах з листопада 2012 року рівень латентності зменшився.

До н'ятої проблеми можна віднести ще недостатній рівень теоретичної та практичної підготовки реєстраторів органів досудового розслідування, які наділені правом внесення відомостей до ЄРДР.

Висновки. Підсумовуючи вищевикладене, можна зробити певні висновки, а саме:

1. На сьогодні спостерігається стала тенденція, коли в умовах нового КПК України та зміни підходів у реєстрації кримінальних правопорушень, ніхто із працівників правоохоронних органів не знає реального стану справ про стан злочинності у державі.

2. Відкритим залишилося питання як, на якій підставі орган, наділений наглядовими функціями, взяв на себе право формувати державну статистику про стан злочинності в державі, якщо Закон України «Про державну статистику» від 17.09.1992 № 2614–ХІІ прокуратуру такими повноваженнями не наділяв [15]. Хоча ст. 14 Закону «Про прокуратуру» визначено повноваження прокуратури щодо організації обліку кримінальних правопорушень, осіб, які їх вчинили, і руху кримінальних проваджень [16].

3. На жаль, систематична зміна форм звітності, яка спостерігалася протягом 2002-2011 років та спостерігається протягом 2012-2013 років, призводить до труднощів у проведенні порівняльних кримінологічних досліджень щодо стану злочинності та окремих її видів шляхом порівняння статистичних показників за різні періоди часу.

4. Неможливо вибудувувати перспективи протидії злочинності, прогнозувати ситуацію без аналітики, а аналітика не можлива без статистики, а статистика будується на достовірності інформації. Тому при неналежній організації обліково-реєстраційної дисципліни (статистики) спотворюється уявлення про реальний стан злочинності. Також, поділяючи точку зору Бабаєва М.М., вважаємо, що конкретні показники, отримані внаслідок статистичного аналізу та прогнозу, сьогодні повинні розглядатися, скоріше, як умовні [17]. Тому в подальшому при використанні кількісних та якісних показників злочинності для формування статистичних прогнозів обов'язково необхідно використовувати результати конкретних кримінологічних аналізів змісту тих подій, які відбувалися в соціальному, економічному та політичному житті суспільства протягом певного періоду часу.

Бібліографічні посилання

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 // Голос України. – 2012. – № 90-9.
2. Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань, затверджене спільним наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Державної податкової служби України від 17 серпня 2012 року № 69 (із змінами, внесеними наказами ГПУ від 14.11.2012 № 113, від 25.01.2013 № 13 та від 25.04.2013 № 54) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/pd.html?_m=publications&_t=rec&id=110522.
3. Концепція Державної програми інформаційно-телекомунікаційного забезпечення правоохоронних органів, діяльність яких пов'язана з боротьбою із злочинністю, схвалена розпорядженням КМУ від 19 вересня 2007 р. № 754-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>
4. *Закалюк А.П.* Курс сучасної української кримінології: теорія і практика : у 3 кн. - Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. - К., 2007.
5. Проблеми протидії злочинності: підруч. / Кальман О.Г., Козьяков І.М., Куц В.М., Лизогуб Б.В., Мірошніченко С.С. та ін. ; за ред. проф. О.Г. Кальмана. – Х., 2010.
6. Стратегія і тактика протидії злочинності : монографія / О.М. Бандурка, О.М. Литвинов. – Х., 2012.
7. Інструкція про єдиний облік злочинів, затверджена Генеральною прокуратурою України, Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України, Державною податковою адміністрацією України, Міністерством юстиції України № 20/84/293/126/18/5 від 26.03.2002 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
8. Про затвердження Порядку надсилання інформації про осіб у кримінальних провадженнях та електронних копій судових рішень щодо осіб, які вчинили кримінальні правопорушення : Наказ Генеральної прокуратури України, Державної судової адміністрації України № 91/114 від 27.09.2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/pd.html?_m=publications&_t=rec&id=110522.
9. Про затвердження Порядку взаємодії Генеральної прокуратури України та Міністерства внутрішніх справ України щодо обміну інформацією з Єдиного реєстру досудових розслідувань та інформаційних систем органів внутрішніх справ : Наказ № 115/1046 від 17.11.12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/pd.html?_m=publications&_t=rec&id=110522.
10. Збірник документів з питань обліку роботи прокурора, статистики та ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань / Прокуратура міста Києва. – К., 2014..
11. Інструкція зі складання звіту про роботу органів досудового розслідування, затверджена наказом Генерального прокурора України, Міністра внутрішніх справ України, Голови Служби безпеки України та Голови Державної податкової служби України 15 листопада 2012 року № 110/1031/1037/514 (із змінами, внесеними згідно із спільним наказом ГП, МВС, СБ, Міністерства доходів і зборів України № 20/241/95/11 від 13.03.2013, спільним наказом ГП, МВС, СБ, Міністерства доходів і зборів України № 62/201/102/467 від 17.05.2013) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gp.gov.ua/ua>.
12. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення за січень-грудень 2013 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=111482&libid=100820&c=edit&_c=fo.
13. Про затвердження Інструкції про порядок ведення єдиного обліку в органах і підрозділах внутрішніх справ України заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події та положень про комісії : Наказ Міністра внутрішніх справ України від 19.11.2012 № 1050, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 17.12.2012 за № 2095/22407 (зі змінами, внесеними наказами МВС України № 215 від 05.03.2013 та № 326 від 01.04.2013) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
14. Моніторинговий звіт «Реалізація нового КПК України у першому півріччі 2013 року», підготовлений в рамках проекту за підтримки Програми «Матра» Посольс-

тва Королівства Нідерландів. – К., 2013. - 21 с.

15. Про державну статистику : Закон України від 17.09.1992 № 2614–ХІІ (зі змінами) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.

16. Про прокуратуру : Закон України від 05.11.1991 № 1789–ХІІ (зі змінами) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.

17. Бабаев М.М. О пределах статистического анализа динамики преступности / М.М. Бабаев // Государство и право. - 2001. - № 9. - С. 49-53.

Титаренко А.А. Проблемные вопросы изучения количественных и качественных показателей преступности в условиях реформирования уголовно-процессуального законодательства. Обращено внимание на существующие проблемы исследования количественных и качественных показателей современной преступности в Украине в результате принятия нового уголовно-процессуального законодательства и единой системы учёта преступлений. Рассмотрены существующие недостатки новых документов первичного учёта преступлений и способы сокрытия правоохранительными органами уголовных правонарушений от учёта.

Ключевые слова: статистические показатели преступности, информационно-аналитическое обеспечение, правоохранительные органы, документы первичного учёта.

Titarenko O. O. Problems of examination of quantitative and qualitative indications of crime in the frame of reforming of criminal procedural legislation. In the article the attention to existing problems of research quantitative and quality indicators of modern criminality in Ukraine as a result of acceptance of the new criminally-remedial legislation and uniform system of the account of crimes is paid. Existing lacks of new documents of the primary account of criminal offences and ways of their concealment are considered by law enforcement bodies. The emphasis is placed that existing system of the Uniform record of criminal offences (F №1), the Uniform register of pre-trial investigation (URPI), maintenance which robots is assigned to bodies of Office of Public Prosecutor, does not give the chance to study today in criminological plan branch aspects of criminality in Ukraine including economic criminality.

By the author it is ascertained in article that regular changes of forms of the static reporting which were throughout 2002-2011 and it is observed throughout 2012-2013 has led to problems of carrying out comparative criminological researches of a condition of criminality and its separate kinds on the bases of comparison of statistics for different time intervals.

The position that further, despite presence of the lacks existing in the official statistics connected with objectivity of display quantitative and quality indicators of criminality, for formation of criminological forecasts without fail it is necessary to consider results of criminological analyses of the maintenance of events which occurred in social, economic and political life of a society on extents of the certain period of time is given reason.

Keywords: criminality statistics, information-analytical maintenance, law enforcement bodies, documents of the primary record.

Надійшла до редакції 24.12.2013